

F. t. l. om miljøbeskyttelse.

skøn over de totale udgifter for det offentlige, som vil være forbundet med lovforslagets gennemførelse. Det er imidlertid tanken i løbet af sommeren i samarbejde med bl. a. de kommunale organisationer at søge tilvejebragt en oversigt over de forventede administrationsomkostninger for det offentlige, således at et skøn herover kan foreligge ved lovforslagets genfremsættelse i næste folketingssamling.

Til orientering kan det imidlertid oplyses, at administrationsudgifterne for det svenske naturvårdsverk i de første finansår efter ikrafttrædelsen af den svenske miljøbeskyttelseslov i 1969 er steget fra ca. 6 mill. svenske kr. i 1968/69 til ca. 21 mill. svenske kr. i 1972/73. Disse tal er imidlertid ikke uden videre sammenlignelige med danske forhold, dels fordi statens naturvårdsverk beskæftiger sig med opgaver, som ikke herhjemme hører under ministeriet for forureningsbekæmpelse, dels fordi det danske lovforslag indebærer en vidtgående decentralisering af godkendelsesordningen.

For så vidt angår de med lovforslagets gennemførelse forbundne omkostninger for kommuner og amskommuner bemærkes, at der for de førstnævnte myndigheders vedkommende ud over de egentlige administrationsomkostninger, tillige må forventes meget betydelige forøgelse af udgifterne til f. eks. kloakering og rensningsanlæg. Opmærksomheden henledes i denne forbindelse på, at det i den af mål-sætningsgruppen under forureningsrådets hoved-vandudvalg afgivne rapport er anført, at investeringsbehovet, hvis samtlige eksisterende og kommende rensningsanlæg skal udbygges til et acceptabelt rensningsniveau og dimensioneres for den belastning som kan forventes 10 år efter anlægstidspunktet, udgør ca. 2.8 milliarder kr.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.**Til § 1.*

I miljøbeskyttelsen vil bevarelsen af et alsidigt dyre- og planteliv på længere sigt være en nødvendighed for at kunne sikre de primære forudsætninger for befolkningens sundhedstilstand og dens fysiske og psykiske velvære. Det må derfor betragtes som forureningsbekæmpelsens vigtigste formål at sikre en forvaltning af det ydre miljø, hvorved der lægges vægt på de økologiske konsekvenser, som kan forringe befolkningens levevilkår. Disse hensyn må tilgodeses forud for ellers andet hensyn i miljøforvaltningen.

Til anvendelsen af det ydre miljø — vand, luft og jord — er der knyttet en række forskellige, og ofte modstridende brugerinteresser, f. eks. rekreative interesser, interesser i at kunne anvende naturens råstoffer, interesser i at bortskaffe affald, interesser

i at deponere uanvendelige stoffer o. s. v. Det vil være et nødvendigt led i den fremtidige forureningsbekæmpelse, at der foretages en indbyrdes prioritering af disse forskellige interesser i omgivelsernes anvendelse, og at der foretages en afvejning ud fra den samfundsmæssige betydning af disse interesser.

Hvorledes disse hensyn indbyrdes bør prioriteres, kan næppe udtrykkes i en enkelt formålsbestemmelse. Dette skyldes dels hensynenes mangeartethed, dels at prioriteringen også må komme til udtryk i de konkrete afgørelser, hvor f. eks. forskelligartede geografiske forhold har betydning. Samfundet vil have behov for løbende at kunne ændre den vægt, man ønsker at tillægge de enkelte hensyn. Såfremt miljøet imidlertid er således forringet, at der ikke er betingelser for tilstedeværelse af et alsidigt dyre- og planteliv, vil muligheden for at ændre den indbyrdes vægt af hensynene allerede herved være begrænset. Man må derfor i videst muligt omfang søge at undgå uoprettelige skader på naturens balance. Der kan iøvrigt herom henvises til s. 106 ff i „Vand, målsætning“ (publikation nr. 15, forureningsrådets sekretariat).

Man har ikke fundet det nødvendigt i § 1, stk. 2, som omhandler beskyttelsesinteresserne, direkte at nævne materielle værdier og levevilkår. Heri ligger ingen afvisning af disse forholds betydning, men blot en understregning af, at lovens hovedsigte er de hygieiniske og rekreative levevilkår og den økologiske balance.

Efter § 1, stk. 1, skal fornuftet tilstræbes opnået ved forebyggelse og bekæmpelse af forurening af luft, vand og jord samt ved forebyggelse og bekæmpelse af støjulemper. Det er af stor betydning for miljøbeskyttelsen, at forureningsfaktorerne behandles i sammenhæng. De enkelte forurenende stoffer udveksles mellem vand, luft og jord, og der eksisterer en snæver sammenhæng mellem fysisk/kemiske — og dermed biologiske — processer, der finder sted i et af disse medier, og de processer, der foregår i de andre. Denne udveksling af stof og energi foregår såvel i et naturligt økologisk kredsløb, som i et kredsløb der er påvirket af forurening.

Dette vil konkret få betydning f. eks. ved behandlingen af godkendelsessager, jfr. lovens kapitel 3. I disse sager må myndighederne samlet tage stilling til alle miljørelevante faktorer omkring en bestemt virksomhed, herunder f. eks. om denne bør formindske sit bidrag til vandforureningen, også selvom dette skulle indebære en forøget luft- eller jordforurening.

Ved i bestemmelsen at omtale luft, vand og jord har man tillige søgt at fremhæve de dele af naturen, som det biologiske liv er knyttet til (biosfæren).